

Teresa Werner, Obiecałam Ci

Obiecałam Ci i słowa dotrzymam,
Że nie spojrzę na innego aż po grób.
Czy dlatego już zrzęda Ci mina,
Że na inną spojrzeć też nie będziesz mógł.

Dam Ci miodu, chleba i nieba ile trzeba.
Czego dusza zapagnie naprawdę możesz mieć.
Ale jeśli zawiedziesz mnie raz, nie ma przebaczyć.
Z mej pamięci i serca na zawsze wytnę Cię.

Dobrze radzę Ci, Ty się zastanów.
Czy na pewno chcesz o rękę prosić mnie?
Musisz pewny być wobec mnie planów.
Jeden błąd i obiecuję, skończysz źle.

Dam Ci miodu, chleba i nieba ile trzeba.
Czego dusza zapagnie naprawdę możesz mieć.
Ale jeśli zawiedziesz mnie raz, nie ma przebaczyć.
Z mej pamięci i serca na zawsze wytnę Cię.

Stoisz u mych drzwi z bukietem kwiatów.
Ja otwieram, a Ty padasz do mych stóp.
Teraz wiem, że jesteś gotów.
Że egzamin na tę miłość zdałeś już.

Dam Ci miodu, chleba i nieba ile trzeba.
Czego dusza zapagnie naprawdę możesz mieć.
Ale jeśli zawiedziesz mnie raz, nie ma przebaczyć.
Z mej pamięci i serca na zawsze wytnę Cię.

Dam Ci miodu, chleba i nieba ile trzeba.
Czego dusza zapagnie naprawdę możesz mieć.
Ale jeśli zawiedziesz mnie raz, nie ma przebaczyć.
Z mej pamięci i serca na zawsze wytnę Cię.